Italianen uiten ongenoegen met bezuinigingspolitiek met "komieke" stem

Contributed by Nadia De Mond*
woensdag, 27 februari 2013 - Last Updated woensdag, 27 februari 2013

Beppe Grillo en zijn 5 sterrenbeweging zien zichzelf graag als een tsunami die door Italie raast en alle oude politiekers van hun zetels sleurt. Na de algemene verkiezingen van vorig weekend hebben de meeste kranten dit beeld overgenomen. Er is inderdaad een soort aardbeving gebeurd in de Italiaanse politiek. De twee meerderheidspartijen, die afgelopen jaar de regering van de technocraat Monti hadden gesteund, hebben indrukwekkend veel stemmen verloren: de Democratische Partij (PD) van Bersani verliest bijna één derde van haar kiezers , PDL van Berlusconiongeveer de helft . Ook de Lega Nord, die in de coalitielijst van rechts zat, ziet haar stemmenaantal gehalveerd.

Het aantal kiezers die zijn komen opdagen voor de verkiezingen is gedaald van 75% naar 70%. Ruim een kwart van deze laatsten heeft, voor de Kamer - waar de kiesgerechtigde leeftijd lager ligt dan in de Senaat - op Grillo's lijst gestemd. Een duidelijke proteststem tegen de verloedering: van het politieke leven (corruptie, schandalen, privilegies,...), van het milieu, van de openbare voorzieningen, van het levenspeil. Verloedering die door de charismatische komieker Grillo op een keiharde maar ook grappige en treffende manier aangeklaagd wordt. Wat het alternatief is, is niet altijd erg duidelijk.

Het programma van de 5 sterrenbeweging is eerder een verzameling van konkrete voorstellen die niet noodzakelijk passen in een coherent programma. Op economisch vlak zijn ze bijvoorbeeld tegen de grote overbodige werken zoals de TAV (de sneltrein Turijn-Lyon, die een hele vallei dreigt te verwoesten) en de privatisering van het drinkwater, maar tegelijkertijd vòòr het stimuleren van de privébedrijven door verlaging van de belastingen. Desalniettemin komt het grootste deel van hun aanhang vanuit linkse hoek.

De aftakeling van de PD, die al jaren een sociaalliberale politiek voert en de beste verdediger van de bezuiniginspolitiek is geworden, gaat stelselmatig verder. Een geloofwaardig alternatief aan hun linker zijde is er niet gekomen, in tegenstelling tot wat er bijvoorbeeld in Griekenland is gebeurd met de groei van Syriza.

De achterban van wat ooit Rifondazione Comunista was, is in vele stukken uiteengespat, na de catastrofale regeringsdeelname van deze partij in de centrumlinkse regering van Prodi (2006-2008) en wat erger is, deze teleurstellende ervaring heeft vele mensen verwijderd van politieke activiteit tout court. De verschillende leiders van deze partij trachten, ieder op hun manier, op eender welke manier terug in het parlement te geraken, met alle mogelijke maneuvers en allianties vandien, en zonder kritiek op het allesbehalve linkse beleid van de regering van Prodi. Zij zijn hun heil blijven zoeken in een strategische eenheid met de PD, en hebben de bekommernissen van hun basis uit het oog verloren.

Met deze electoralistische houding zijn ze er niet meer in gelaagd gehoor te vinden bij de bevolking, die ondertussen meer en meer de krisis aan haar daglijks leven voelt knagen en eventueel oor zou kunnen hebben voor een radikaal links programma.

De partijpolitiek, ook van de kleine uiterstlinkse partijen die uit Rifondazione ontstaan zijn, stoot daardoor de mensen, en vooral de jongeren af. Activisten die vechten voor een antikapitalistisch alternatief doen dit in andere vormen: studenten- en milieubewegingen, strijd tegen grootste projecten die alleen maar dienen om privébedrijven te verrijken, culturele verenigingen op zoek naar een globaal maatschappelijk alternatief, enz. Al deze vormen van aktivisme zijn gebaseerd op de wil tot direkte deelname en democratie. Sinistra Critica maakt deel uit van deze bewegingen in de overtuiging dat de heropbouw van een radikaal links alternatief langs deze weg zal moeten gebeuren.

Contributed by Nadia De Mond*
woensdag, 27 februari 2013 - Last Updated woensdag, 27 februari 2013

* Nadia De Mond is lid van de leiding van onze Italiaanse zusterorganisatie Sinistra Critica. Ze praat op de Antikapitalistische lenteschool 2013 in de meeting «Vrouwen en de crisis, vrouwen tegen de crisis»